

[Arbejdsministeren]

slag, og derom har direktoratet udtalt, at direktoratet er enig med udvalget i, at forslaget vil medføre en øget motivation for arbejdsløshedskasserne til kritisk at vurdere rigtigheden af de enkelte udbetalinger, herunder specielt de af medlemmerne i forbindelse med udbetalingerne afgivne oplysninger. Direktoratet finder, at en sådan bestemmelse særskilt kan få betydning på afdelingsniveau, hvor det ikke kan udelukkes, at en mere personlig kontakt kan have en vis indflydelse på afgørelser vedrørende medlemmernes dagpenget. Det vil sige, at direktoratet ikke har taget afstand fra forslaget om det objektive ansvar. Det er ikke rigtigt. Det er et forslag, som Hæstrupudvalget havde med, det er et forslag, som departementet mener er rigtigt, og det er også et forslag, som direktoratet mener er et rigtigt forslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for svaret. Så vidt jeg forstod, mente arbejdsministeren heller ikke, at arbejdsgivernes fejlagtige eller svigagtige oplysninger skulle have ført til, at A-kasserne skulle have mistet refusion på den konto. Det vil sige, at også uden SFs hjælp på det punkt ville det være blevet rettet til.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg skal kun sige til arbejdsministeren, at det, jeg henviste til, er den redegørelse, der kom over de fremskridt med hensyn til nedbringelse af fejludbetalinger, som offentligheden i vinter fik fra direktoratet. Heraf fremgår det, at det ikke ses, at et skærpet ansvar for kasserne vil føre til færre fejludbetalinger. Den blev meget vidt citeret i pressen, da den kom frem, og den har været et hovedargument efterfølgende for arbejdsløshedskasserne i deres argumentation mod forslaget.

Ministeren har, så vidt jeg har kunnet høre mig til, alene holdt sig til, at direktoratet naturligvis bakker op bag ministeren, når hun ønsker at fremsætte et forslag i denne retning, men den faktiske analyse af forholdene førte altså ikke til det resultat.

Kaj Poulsen (S):

Det, der stødte mig lidt ved ministerens første indlæg i svarrunden, var, at ministeren jo forsøgte at komme med nogle oplysninger om, at vi har haft nogle samtaler, men kom med nogle direkte forkerte oplysninger om, hvad der var foregået: socialdemokratiet ville ingenting, vi ville vente, ingen forslag. Ministerens sidste indlæg tilbageviser jo den påstand, idet vi allerede ved førstebehandling snakkede om, at arbejdsgiverdokumentationen skulle tydeliggøres og ensrettes, og vi tilbød endda ministeren, at vi kunne sætte os ned og lave en sådan arbejdsgivererklæring, hvis det forholdt sig sådan, at ministeren havde problemer med at få sådan en udføret.

Jeg synes ikke, at det er god kutyme at begynde at referere fra forhandlinger, man har haft med hinanden, så jeg skal undlade det, men jeg kan da sige til ministeren, at det tilbud, der forelå fra socialdemokratiets side, gjorde, at hvis ministeren havde taget to paragraffer ud, så kunne man have gennemført dette lovforslag sammen med socialdemokratiet plus en hensigtserklæring om, hvad der skulle foregå, når Bonnerup Nielsen-udvalget var færdigt.

Men lad os så tage fat på, hvad der så er virkningen af dette lovforslag. Ja, direktoratet har altså udtalt det samme, som vi har sagt. Men hvad vil virkningen være derudover? Hvorfor vil det så gå ud over medlemmerne, noget, fru Lilli Gyldenkilde jo ikke kan lide at vi siger? Det vil gå ud over medlemmerne, fordi kasserne, når man indfører et objektivt ansvar af denne karakter, naturligvis vil sige: er du i tvivl, så nægt udbetaling af dagpenge. Og så må man bede medlemmet om at anke igennem hele systemet.

Det betyder formentlig, at den eneste virkning, der kommer af dette forslags gennemførelse, bliver, at sagerne vil hobe sig op i arbejdsdirektoratet, og på et eller andet tidspunkt skal vi igen til at have store debatter om, hvordan vi får klaret de her problemer, for selvfølgelig må kasserne tage alle mulige forholdsregler i anvendelse for ikke at løbe ind i så restriktive regler, som der her er tale om.

Må jeg så her i anden runde slutte af med at sige til fru Lilli Gyldenkilde: nu lød det jo meget, meget smukt, at fru Lilli Gyldenkilde havde fået taget det objektive ansvar ud, når det drejede sig om svig og forskellige andre